

TRUDVANGS TROLL

FÖRFATTAT AV: ANDREAS WILLIAMSSON; ILLUSTRATIONER: PER SJÖGREN & JONAS PERSSON; PUBLICERAT I FENIX

I Trudvangs mörka skogar trängs en mängd olika troll av alla tänkbara former och kynnen. Det kan finnas en poäng i att inte låta trollen enbart fylla rollen som lömska hantlangare till diverse skurkar och ondingar när de har kapacitet att vara så mycket mer. Trollen hör till de mest flexibla av de raser som befolkar Trudvang. Just därför vore det synd att inte utnyttja deras fulla potential. Det går mycket väl att skapa egna, unika trollraser, samhällen eller enskilda individer som skiljer sig ifrån standardmallen. Låt inte reglerna sätta krokben för din egen fantasi. Det kan vara uråldriga legendariska trollschamaner eller troll som anpassat sig till annorlunda och avvikande miljöer. Nedan presenteras ett antal olika sätt att ha med troll av olika slag i en kampanj lite mer ingående.

SKURK

Troll hamnar lätt, kanske alldeles för lätt, i skurkfacket. Antingen som skurkens hantlangare om de är bergsresor, gråttroll, eller skogstroll eller som huvudskurken själv om de är kungstroll. Stora, kraftfulla och fula som de flesta troll faktiskt är så lämpar de sig väl

som en slags trudvangsk motsvarighet till Tolkiens orcher om man så önskar. Men även om man låter dem vara skurkar så går det att utnyttja hela deras arsenal av knep och färdigheter istället för att bara skicka dem rakt på rollpersonerna som en besinningslös hop. I sitt rätt element kan de smyga efter rollpersonerna och försöka splittra dem, stjäla deras förnödenheter eller sätta upp primitiva fällor.

Sedan går det också att variera trollens drivkrafter och motivation så de kämpar för något annat än bara förstörelse och av ren ondska. Kanske är deras samhälle hotat, deras matförråd uttömda eller så har de blivit manipulerade av någon mäktigare varelse. Konsekvenserna av eventuellt trolldödande kan också bidra till att göra trollen till något mer än ansiktslösa monster. En hel trollfamilj som anfaller i desperation eller ett överlevande trollbarn som ligger och trycker av skräck i en buske.

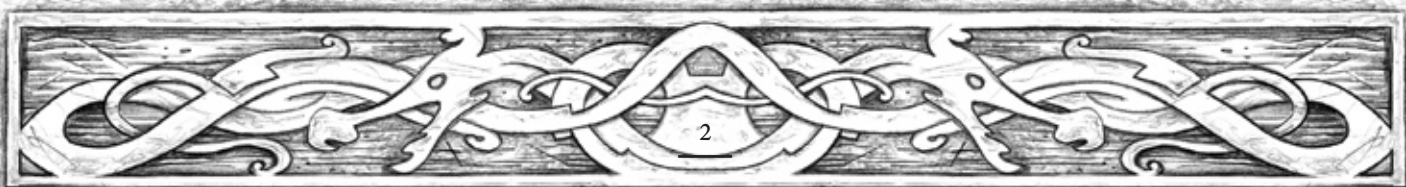
BÄRARE AV FÖRLORAD KUNSKAP

Vissa troll kan även fungera bra som visa mystiker eller som källor till sedan länge förlorad kunskap. Vem vet vad ett fjolttroll har lärt sig under ett långt liv eller vad man kan lära sig genom att uttyda runorna på ett runstenstroll? Det går alldeles utmärkt att bygga ett äventyr kring sökandet efter ett trollorakel, en legendsusad begravningsplats för runstenstroll eller ett ökänt Hamingjestempel. Det kanske finns hela samhällen, både troll och människor, som byggts upp kring dyrkandet av något mystiskt trollväsen. Eller omvänt, en grupp troll som börjat dyrka en mer eller mindre villig människa eller annan varelse.

Kunskapen kan vara av varierad art och inte nödvändigtvis inriktad på mörk magi och ondskefulla ritualer. Det kan vara en trollstam som tack vare speciella runor på sina snaror får ökad jaktlycka eller en legendarisk trollartefakt som kan användas för att ena splittrade trollgrupper. Kanske något bevis på existensen av fallna trollimperier?

SPELEVINKEN

Särskilt de mindre och svagare trollen kan vara lämpliga som spelevinkar och tjuvar som snor blänkande saker eller mat ur rollpersonernas packning när de slår läger för natten, vittjar fällor eller lägger huggormar i folk stövlar. Det kan röra sig om både harmlösa små spratt som medvetna försök att vilseleda folk in i bakhåll. Eller så är det helt enkelt ett ensamt trolls försök att vinna

vänskap genom att ge små "presenter". Spelevinken kan också drabba ett helt samhälle och kan jobba i par. Oftast är Spelevinken en sorglig stackare som knappast har särskilt mycket att sätta emot välutrustade rollpersoner i en öppen strid. Men det kan också röra sig om en mer kraftfull medlem av trollrasen som väljer att roa sig på bekostnad av andra.

SKOGENS VÄKTARE

Även normalt fredliga troll behöver inte se med blida ögon på mänskligt intrång i deras hem. Snabbt expanderade byar eller skogshuggarläger riskerar att hamna i konflikt med trollfamiljer som kanske har bebott området i generationer. Då behöver det inte alltid vara lika självklart att det är människorna som har rätten på sin sida. Men även rollpersoner som bestämmer sig för att ta en genväg eller vårdslöst handskas med skogen och dess invånare riskerar att dra på sig trollens vrede. En annan version kan vara att rollpersonernas vapen och utrustning visar sig så effektiva när det gäller jakt och skogsröjning att de väcker trollens avund och habegär. Trollen vill helt enkelt själva behärska den mänskliga teknologin och dess fördelar på ett eller annat sätt.

MIN VÄN

Trollet som vän fungerar kanske bäst i trakter som ligger i anslutning till stora ödemarkar eller täta skogar där trollen och människorna är lika utsatta för härjande monster, svält och andra liknande problem. Detta behöver inte leda till konflikt utan kan lika

gärna leda till ett trevande samarbete mellan troll och människor. Särskilt om man betraktar trollen i ett mer nyanserat ljus. Samarbetet kan vara ett öppet och allmänt accepterat faktum eller bedrivs i smyg mellan ett fåtal individer på båda sidor. Rollpersonerna kan antingen själva höra till de direkt involverade eller komma in utifrån och finna tecken på ovanligheter.

MIN ÄLSKADE

Att låta troll vara något mer än bara en vän kan vara en riktig utmaning. Det finns ju trots allt halvtroll och alla behöver inte ha uppkommit genom våldtäkter utan kan mycket väl vara frukterna av ett kärleksförhållande. Det hör kanske inte till vanligheterna att troll och människor lever ihop i ett förhållande men skulle mycket väl kunna förekomma i ensliga områden med närliggande trollboningar. Det bör dock vara oerhört ovanligt för att göra det lite mer unikt och spännande än ett förhållande mellan två människor. Hursomhelst så kan det också bidra till att skapa en lite annorlunda bakgrund till karaktärer som är halvtroll.

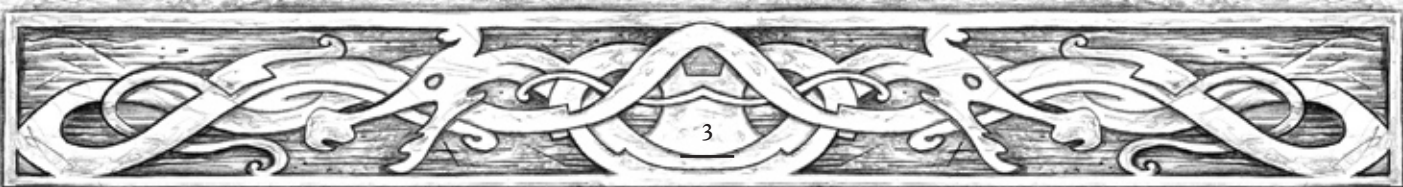
En annan version är att ett troll förälskar sig i en rollperson och på klumpigt trollmanér försöker förföra denne med gåvor och musik eller helt enkelt försöker röva bort föremålet för förälskelsen. En rollperson och ett troll skulle även kunna konkurrera om samma kärleksobjekt, en lite annorlunda vinkling på det klassiska triangeldramat.

Men det kan också röra sig om syskon- eller föräldrakärlek. Vad gör rollpersonerna om de finner en liten gråtande trollunge som klamrar sig fast vid sin döende mor under en skogstur? Att adoptera ett litet trollbarn är kanske inte det lättaste, men kan säkert bjuda på en hel del spännande rollspel.

TROLL SOM ROLLPERSONER

Ytterligare ett annorlunda sätt att hantera trollen på är att tillåta dem som rollpersoner och inte bara som spelledarpersoner. Detta fungerar antagligen bäst när det gäller lite annorlunda kampanjer i miljöer där troll är mer accepterade. Eller så kan hela gruppen bestå av troll och äventyret utspela sig mitt inne i en mörk skog, långt ifrån alla människor, dvärgar, alver och annat oknytt. Ska troll tillåtas så bör det i alla fall göras efter en diskussion i spelgruppen. Flera trolltyper är väldigt mäktiga och bör inte göras spelbara alltför lättvindligt.

Ett lite udda alternativ är att utgå ifrån de gamla sagorna om bortbytingar, det vill säga människobarn som blivit utbytta mot trollungar i vaggan. Då kan rollpersonen antingen vara ett troll som uppfostrats ibland människor eller en människa som uppfostrats ibland troll. Kommer rollpersonen vara utstött eller socialt accepterad av sitt respektive adoptivfolk? Kommer hon att känna sig hemma eller alltid söka efter sin riktiga familj?

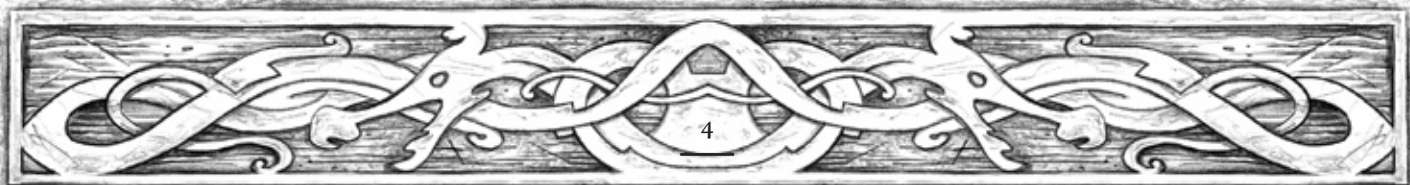
ETT ANNORLUNDA TROLL

Egil föddes som yngste barn av fyra till strävsamma nybyggare i Saukamark i norra Fynhem. Det var ett hårt liv fullt av slit och arbete och en ständig kamp mot troll, ulvbestar och annat otyg ifrån Bjarnskogen. Den vilde och ostyrige Egil hade svårt att undordna sig faderns styre och visdom. Ofta smet han iväg till skogs i hemlighet och jagade alla villebråd han kunde fälla med sin båge. Efter just en sådan skogstur återvände han till sitt hem, bärandes ett par stora harpaltar som inte hade hunnit undan. Allt som återstod av den lilla gården var en rykande husgrund. Ibland de sotiga ruinerna hittade han kropparna av sin far och sin äldre bror men hans mor och två systrar saknades. Gårdsplanen och betesmarkerna nära gården var fulla av väldiga trollspår. Galen av sorg och skuld känslor för att han inte hade varit kvar på gården och försvarat sin familj började han följa spåren. Det dröjde inte länge förrän han kom ikapp två eftersläntrande skogstroll som stod och bråkade om en av familjens getter. Med två välriktade pilar fällde han dem till marken. När han gick fram för att avsluta jobbet fann han till sin fasa att en av trollen hade en gyllene hårlock ifrån en av hans systrar i sitt bälte. Med högerhanden slutet kring locken fortsatte han att följa spåret som ledde mot den mörka och hotande Bjarnskogen. Efter två dagars jakt tappade han spåret utan att ha hittat några fler troll. Hur mycket han än letade kunde han inte finna det igen.

Egil gjorde det till sin livsuppgift att hitta sin mor och sina systrar och döda alla troll som kom i hans väg. Hans liv blev en ständig jakt som bara avbröts för korta stunder av vila samt ett och annat uppdrag som stigfinnare åt andra som var djärva nog att färdas i

norra Fynhems trolltäta trakter. Han lärde känna trollens språk och vanor som få andra. För varje troll han dräpte ökade hans rykte, men spåren av hans familj var få och sällsynta. Jakten drog ut över flera år, Egil blev djärvare och djärvare, stärkt av sin framgång och sin ökande desperation. Han hade motvilligt accepterat att en grupp andra krigare gjorde honom sällskap. Tillsammans hade de upptäckt ett mäktigt kungstroll känt som Dunkelrot. Egil var övertygad om ifall det fanns någon som visste hans familjs öde så var det Dunkelrot. Det mäktiga trollat skyddades av en stor grupp skogstroll. Men Egil var ryktbar även ibland trollen vilket ledde till att dessa snart skingrades när de blev angripna av det lilla krigarföljet. Sällskapet hade dock underskattat Dunkelrots krafter och besvärjelser. Till sin fasa fick det lilla följet bevittna hur Egil livlös föll ihop så fort Dunkelrot uppenbarade sig. Ett mörkt moln av skräck spred sina tentakler ibland männen och plötsligt tycktes skogen krylla av skogstroll som om det hade varit ett bakhåll. De lade benen på ryggen och lämnade sin forne ledares kropp åt de hämndlystna skogstrollen. Det sista de såg var hur dussintals beväpnade skogstroll lemlästade hans kropp med spjut och knivar. I varje by stannade männen till och berättade om Egil Trolldräpes död, detaljer lades till och sanningen förbättrades. Sagan växte bortom en enkel utbyggdsjägares sorg och törst efter hämnd. Men man hade än en gång underskattat Dunkelrot.

Egil vaknade så småningom till liv igen men till sin stora förvåning och fasa hade hans kropp förändrats. Hans tidigare så starka lemmar och välbyggda kroppshydder hade ersatts av en krum trollkropp. På avstånd kunde han höra andra troll upphetsat berätta historien om hans död. En bit längre bort kunde han urskilja konturerna av Dunkelrot. "Du är en av oss nu, Egil Trolldräpe". Egil skrek ut i

avsky och sorg, på magra ben sprang han ut i skogen och lämnade trollens läger bakom sig. Tårarna fördunklade hans blick och snor rann ur hans stora näsa när han fumlade runt och försökte manövrera runt i den ovana kroppen. Av gammal vana sökte han sig ut ur skogen mot människoboningar men där möttes han av pilar, hot och svordomar. Han staplade tillbaka in i skogen för att slicka sina sår. Hans sinne fylldes av mörkta tankar på att ta sitt eget liv, men till sist tog han sig samman för sin mor och sina systrars skull. Ännu hade han inte funnit dem.

Långt senare fick Egil veta att hans nya kropp tillhörde ett stackars efterblivet och förkrympt skogstroll vid namn Skanke Sned som var en av Dunkelrots tjänare. Allt som återstod av Skankes medvetande var en tunn och förvirrad röst som mumlade i Egils undermedvetna och sällan gjorde mycket väsen av sig om inte han själv var väldigt trött eller stressad. Efterhand som Egil strövade runt i skog och mark lärde han känna sin trollkropps styrkor och svagheter allt bättre. Han började umgås med andra utstötta troll och de slöt sig samman. Gruppen växte inte minst tack vare Egils färdigheter som jägare, spårare och ledare. De lärde sig hantverk och färdigheter som få andra troll behärskade. Efterhand som Egils mod växte så började han sakta och försiktigt skaffa sig kontakter ibland människorna i de isolerade småbyarna i skogens skugga. Han bytte bort kött och enklare hantverk mot redskap och bröd. Barkbitar med ristade runbudska som varnade för trollraider och krigståg dök då och då upp under syllhusdörren hos pålitliga bybor. Egil såg även till att tygla sina egna kamraters lusta för plundringståg och våld. De växte alltmer på bekostnad av andra grupper vars attacker mot människornas byar gick allt sämre. Egils familj växte med varje nytt troll som anslöt sig och sakta, sakta blev tankarna på hans mor och systrar allt avlägsnare.

Idag är det många år sedan Egils själ bytte kropp och ibland undrar han om han inte är mer troll än människa. Styret av den lilla trollstammen upptar oftare hans tankar än den familj vars utseende han i stort sett har glömt även om han fortfarande bär systemens lock runt halsen. Stammens framgångar har väckt avundsjuka ibland många andra troll och ibland människorna lever hatet vidare även om Egil allt djärvare idkar handel med folket i utbygderna.

Egil

Egils mänskliga kropp var senig och högvuxen, smidig och stark efter år av jakt och skogsliv. Hans nya kropp är väldigt olik den gamla. Som troll är han synnerligen kortvuxen, runt fyra fot, puckelryggig och hjulbent. Kroppen är sned och aningen böjd vilket gör att högerarmen verkar något längre än den vänstra. Näsan är stor och vårtig, ögonen är små men fulla av liv. Tänderna är ovanligt välvuxna och hans leende är utan tvekan det vackraste inslaget på

en för övrigt förvriden kropp. Egil har behandlat kroppen bättre än den förra ägaren och seniga muskler spelar under den grova huden, en oväntat stor styrka ryms i de grova händerna. Han gör vad han kan för att dölja sin sneda och förvridna kropp genom att bära vida och luftiga kläder. Grundförutsättningarna är rätt dåliga men Egil försöker i alla fall kamma och klippa sig regelbundet, tvätta sig någon gång i månaden och peta rent tänderna efter att ha ätit.

Orden och rörelserna är ovanligt kraftfulla för att komma ifrån ett så litet troll. De är oftast eftertänksamma och diplomatiska, fria ifrån den grova dialekt och de många kraftuttryck som kännetecknar de flesta andra ifrån trollsläktet.

ÄVENTYRSUPPSLAG

ÅTERFÖRENINGEN

Egils familj blev sålda av trollen som tillfångatog dem och har efter många år som trälar lyckats köpa sig fria. Men de befinner sig i fjärran Vortland utan någon vetskap om vilket öde som drabbat resten av familjen. På något sätt måste de ta sig hem igen och försöka få svar på sina många frågor. Men för detta behöver de hjälp av en grupp orädda äventyrare.

EGIL TROLLDRÄPES SKATT

Vem har inte hört historierna om den mäktige stormannen Egil Trolldräpe som stupade med större delen av sin här i ett mäktigt slag mot tusen och åter tusen troll? Med sina sista krafter dräpte han Dunkelrot mäktigast av trollhövdingar. Vem vet vilka skatter som kan tänkas ligga kvar på det än idag blodbesudlade slagfältet? Av rädsla för Egils och Dunkelrots spöken, för evigt låsta i envig, har varken troll eller människor vågat sig dit sedan slaget utspelade sig för knappt 10 år sedan. Men kanske går det att hitta någon av de få överlevande och be dem att berätta mer?

HANDELSMYSTERIET

Stormehansans representant i Gelmhva i norra Fynhem har på sista tiden kommit över ett antal snidade träföremål av hög kvalitet som blivit väldigt populära bland rikt folk i landet. De har köpt in dem ifrån en av de mindre samhällena i Saukamark och de är väldigt angelägna om att komma i kontakt med konstnären. Kanske kan han rentav övertalas att komma till Gelmhva? Stormehansan är hursomhelst beredda att finansiera en expedition norrut om de bara får tag i en grupp villiga och kompetenta personer. Vad de inte vet är att sniderierna är ett verk av troll i Egils stam och personerna som sålt det vidare bara är mellanhänder.

